

ДЕЛ ОД ПОСЕТИТЕ НА ГРАДОВИ ВО СВЕТОТ ВО ПУБЛИКАЦИЈАТА „СВЕТОТ НА ДЛАНКА“ НА СЛАВЕ КАТИН

Рио де Жанеиро има тропска клима која има карактеристики како и тропската монсунска клима и многу често се карактеризира со долги периоди на врнежи, најчесто, од декември до март. Во внатрешните области на градот, температурата достигнува и над 40°C и овие периоди се чести во летото, иако ретко траат долги периоди, додека максималната температура над 27°C може да се случи на месечна база. По должината на брегот, ветерот кој дува наизменично, море – копно ја моделира температурата.

Ние летавме од Сао Паоло до Рио де Жанеиро, кој често е нарекуван само Рио. Тој е главен град на Бразил и по Сао Паоло, втор по големина и трета метропола во Јужна Америка, достигнувајќи над 6 милиони жители, во центарот и околу 12 милиони жители со околината, правејќи го шести град по големина во Северна и Јужна Америка, а дваесет и шести во светот.

Овој град бил главен град на Бразил речиси два века, од 1763 до 1815 година за времетраењето на Португалската колонијална ера, после 1815 до 1821 година станува главен град на Обединетото Кралство на Португалија, Бразил и Алгарвеш. Рио де Жанеиро многу често е нарекуван „Волшебниот град“.

Тој претставува втор по големина град во земјата по бруто-домашен производ, а триесетти по големина во светот. Рио е седиште на двете големи бразилски компании – Петробас и Вале, и големите нафтени компании и телефонија во Бразил, покрај

најголемиот конгломерат на медиуми и комуникациски компании во Латинска Америка. Како дом на многу универзитети и институти Рио де Жанеиро е вториот по големина центар за истражување и развој во Бразил.

Овој град е најпосетуваниот град во јужната хемисфера и е познат по неговите природни опкружувања, славењето на карневалите, самбата, босанова и плажите како што се Бара де Тихука, Кобакабана, Опанема и Леблон. Во прилог на плажите оди и најпознатата знаменитост, огромната статуа на Исус Спасителот на врвот на планината Корковадо. Оваа статуа е дел од новите седум светски чуда.

Потоа планината Шугер Лоф, Самбадроме, област во која се стационирани повеќе училишта за самба танцот и која се користи како авенија за времетраење на Карневалот. И на крај стадионот Маракана, еден од најголемите фудбалски стадиони во светот. Летните олимписки игри во 2016 година ќе се одржат во Рио де Жанеиро, а со тоа за првпат ќе се обележи Јужна Америка да биде домаќин на настан.

Стадионот Маракана во Рио, исто така, ќе биде домаќин на финалниот меч за Светското првенство во фудбал во 2014 година, а во 2013а година Рио де Жанеиро беше домаќин на Светскиот ден на младите.

Поновите историски податоци за Бразил, односно за Рио, укажуваат дека Америго Веспучи бил првиот морепловец - Италијанец кој стасал во Рио. Тоа се случило во далечната 1502 година. Славниот морнар бил приклучен во португалската експедиција, која открила многу земји, меѓу кои и новиот јужно-американски континент.

Кога Португалците дошле на тоа парче земја и кога нивниот брод за прв пат го заминал Шугер Лоф и навлегол длабоко во заливот Гуанабара, навигаторот забележал ситно струење на водата и помислил дека вповил во утока на некоја голема река. Тоа се случило во почетокот на јануари и затоа новото место го нарекол Рио де Жанеиро, што значи „јануарска река“.

Португалците му посветувале малку внимание на Рио де Жанеиро, бидејќи со откривањето на новите територии, требало нивната главна грижа да биде одбраната од Индијанците и од француските освојувачи. Но, работите од корен се измениле кога се

откриени златото и дијамантите во државата Минас Жераис.

Ова богатство било наменето за кралскиот португалски двор, чиј директен пат до него водел преку Рио де Жанеиро, а оттаму преку океанот за Европа, односно за Лисабон и Португалија. Затоа пристаништето во Рио само се проширувало и наместо градот Бахија, Рио станал главен град на новата колонија во 1763 година.

Исто така, во литературата за Бразил се вели дека кога Наполеон Бонапарта навлегол во Португалија во 1808 година, кралскиот двор брзо пребегал во Рио де Жанеиро, уживајќи во сета своја раскош и убавина на новите простори. Животот течел, парите и дијамантите се множеле, а кралскиот двор се проширувал и станувал сè посилна институција. Така, по смртта на португалската кралица Марија во 1816 година, принцот Дон Жоао бил крунисан за крал, а Рио станал главен град на Португалија.

Провинцискиот град со тропска клима, за разлика од европскиот Лисабон со медитеранска клима, станал вистински цивилизиран со банки, пошти, музеи, патишта, цркви, културни и други објекти и установи, а француските модни креатори ја подготвувале облеката за членовите на кралскиот двор.

Карневал во Рио

Но, еден ден во 1821 година кралот се вратил во Португалија. Веднаш по него-вото заминување дошло до израз незадоволството во државата со која продолжил да управува неговиот син. Всушност, тоа било почеток на борбата за слобода на Бразилците, кои барале заминување на странците.

Притисокот бил голем така што наместо да се врати во Португалија и да биде пор-

тугалски владетел, на 7 септември 1820 година тој прогласил независност на Бразил, крунисувајќи се за император, со титула Дон Педро Први.

Непослушниот император започнал да води расипнички приватен живот и да троши огромни суми пари. Во скандалозниот начин на живеење, станал татко на четири деца со слугинките. Развратот и некадарноста да владее и да ја води државата по девет години го натерале Дон Педро Први да абдицира во корист на својот син кој имал само пет години.

Инаку, над Рио де Жанеиро се вишее споменикот на Исус Христос – Спасителот, кој се наоѓа на самиот врв на планината Корковадо. Тоа е дело на архитектот Хелтор да Силва Коста, а скулптор бил Французинот Паул Ландовски. Овој значаен, впечатлив и по многу нешта уникатен споменик од светската култура, е поставен на надморска височина од 710 метри, а бил изграден во 1931 година на највисокото плато.

Само статуата е висока 30 метри, пречникот на раширените раце е 28 метри, а вкупната тежина на споменикот е 1.145 тони. Низ него минува тунел од околу 30-тина метри (во просторот на раширените раце на Исус Христос) во кој е сместена мала христијанска црквичка со капацитет за околу 150 посетители.

Продолжува

Пишува: СЛАВЕ КАТИН ☐☐